

Bruxelles, 8. ožujka 2019.
(OR. en)

7245/19

Međuinstitucijski predmeti:
2018/0416(NLE)
2018/0415(CNS)

FISC 160
ECOFIN 277
DIGIT 53

NAPOMENA O TOČKI „A”

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Vijeće
Br. dok. Kom.:	15471/18 - COM(2018) 819 final 15472/18 - COM(2018) 821 final
Predmet:	Provedbena pravila o PDV-u u pogledu e-trgovanja a) Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu b) Prijedlog provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu isporuka robe ili usluga omogućenih upotrebom elektroničkih sučelja te posebnih odredaba za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu – opći pristup

I. UVOD

1. Komisija je 11. prosinca 2018. Vijeću podnijela dva zakonodavna prijedloga u skladu sa svojom komunikacijom o akcijskom planu „Put k jedinstvenom europskom području PDV-a”¹:

¹ COM (2016) 148 final.

- Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu² i
- Prijedlog provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu isporuka robe ili usluga omogućenih upotrebom elektroničkih sučelja te posebnih odredaba za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu³.

2. Cilj je ovih prijedloga („Paket o PDV-u u e-trgovini”) utvrditi detaljna pravila potrebna za osiguravanje funkcioniranja novih pravila o PDV-u za e-trgovinu nakon što su Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 („Direktiva o PDV-u u e-trgovini”) ⁴ uvedene promjene koje će stupiti na snagu u siječnju 2021. Prijedlogom uredbe posebice se razjašnjavaju situacije u kojima se smatra da elektronička sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma i portal, omogućuju prodaju robe i usluga među korisnicima te se utvrđuju vrste informacija o prodaji upotrebom elektroničkog sučelja koje korisnici moraju čuvati. Njime se razjašnjava i pod kojim uvjetima mjesta trgovanja neće biti odgovorna za plaćanje PDV-a na isporuku robe u iznosu većem od PDV-a koji je prijavljen i plaćen za te isporuke.

² Dok. 15471/18 FISC 556 ECOFIN 1192 DIGIT 253.

³ Dok. 15472/18 FISC 557 ECOFIN 1193 DIGIT 254.

⁴ SL L 348, 29.12.2017., str. 7.

II. TRENUTAČNO STANJE

3. Očekuju se mišljenja Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora i Europskog parlamenta o međuinstitucijskom predmetu 2018/0415 (CNS).
4. Odbor stalnih predstavnika 8. ožujka 2019. postigao je dogovor o prosljeđivanju navedenih prijedloga Vijeću (ECOFIN) 12. ožujka 2019. kao točku „A”.

III. ZAKLJUČAK

5. Vijeće (ECOFIN) poziva se da na sastanku 12. ožujka 2019. postigne opći pristup o obama prijedlozima u okviru točaka „A”.
-

2018/0415 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

¹ SL C , , str. .

² SL C , , str. .

budući da:

1. Direktivom Vijeća 2006/112/EZ³, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455⁴, predviđeno je da se u slučajevima kad porezni obveznik upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma ili portal ili drugim sličnim sredstvima omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR ili isporuku robe unutar Zajednice osobi koja nije porezni obveznik, koju obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, smatra da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku sam primio i isporučio robu. Budući da se tom odredbom jedna isporuka razdvaja u dvije, potrebno je odrediti kojoj bi se isporuci trebala pripisati otprema ili prijevoz robe kako bi se pravilno odredilo mjesto isporuke. Ujedno je potrebno osigurati da oporezivi događaj tih dviju isporuka nastaje istodobno.
2. Iako porezni obveznik koji upotrebom elektroničkog sučelja omogućuje isporuku robe osobi koja nije porezni obveznik u Zajednici može u skladu s postojećim pravilima odbiti PDV plaćen dobavljačima koji nemaju poslovni nastan u Zajednici, postoji rizik da potonji možda neće platiti PDV poreznim tijelima. Kako bi se taj rizik izbjegao, trebalo bi od PDV-a izuzeti isporuku robe koju obavlja dobavljač koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja, a dobavljaču bi trebalo odobriti pravo na odbitak pretporeza koji je platio na kupnju ili uvoz isporučene robe. U tu svrhu dobavljač bi uvijek trebao biti prijavljen u državi članici u kojoj je stekao ili u koju je uvezao tu robu.
3. Nadalje, dobavljači koji nemaju poslovni nastan u Zajednici i upotrebljavaju elektroničko sučelje za prodaju robe mogu držati zalihe u nekoliko država članica i mogu, uz prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, isporučivati robu iz tih zaliha kupcima u istoj državi članici. Trenutačno te isporuke nisu obuhvaćene posebnom odredbom za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i za usluge koje su isporučili porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje. Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje trebalo bi i poreznim obveznicima koji omogućuju isporuku robe osobama koje nisu porezni obveznici u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja, za koje se smatra da su sami primili i isporučili robu, dopustiti da se koriste tom posebnom odredbom kako bi prijavili i platili PDV na te isporuke na domaćem tržištu.

³ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁴ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

4. Kako bi se osigurala dosljednost u pogledu plaćanja PDV-a i uvoznih carina na uvoz robe, rok za plaćanje PDV-a na uvoz carinskim tijelima, ako se upotrebljavaju posebne odredbe za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz, trebalo bi uskladiti s onim utvrđenim za carinu u članku 111. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁵.
5. U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima⁶, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
6. Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) u glavi V. poglavlju 1. odjeljku 2. umeće se sljedeći članak 36.b:

„Članak 36.b

Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a, otprema ili prijevoz robe pripisuje se isporuci koju je izvršio taj porezni obveznik.”;

- (1.a) članak 66.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 66.a

Odstupajući od članaka 63., 64. i 65., oporezivi događaj isporuka robe koje obavlja porezni obveznik za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a, kao i oporezivi događaj isporuke robe tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvatanja plaćanja.”

⁵ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

⁶ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

(2) umeće se sljedeći članak 136.a:

„Članak 136.a

Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 2., države članice izuzimaju isporuku te robe tom poreznom obvezniku.”;

(3) u članku 169. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) transakcije koje su izuzete u skladu s člancima 136.a, 138., 142. ili 144., člancima od 146. do 149., člancima 151., 152., 153. ili 156., člankom 157. stavkom 1. točkom (b), člancima od 158. do 161. ili člankom 164.”;

(4) u članku 204. stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Međutim, države članice ne smiju primijeniti mogućnost iz drugog podstavka na porezne obveznike u smislu članka 358.a točke 1. koji su se odlučili za posebnu odredbu za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Zajednici.”;

(4.a) u članku 272. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) porezni obveznici koji ne obavljaju niti jednu transakciju navedenu u člancima 20., 21., 22., 33., 36., 136.a, 138. i 141.”;

(5) u glavi XII. naslov poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu”;

(6) u glavi XII. poglavlju 6. naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za isporuke robe unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ali ne u državi članici potrošnje”;

(7) članak 369.a mijenja se kako slijedi:

Članak 369.a

Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (1) „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje” znači porezni obveznik koji ima poslovno sjedište na području Zajednice ili tu ima stalni poslovni nastan ali nema sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan na području države članice potrošnje;
- (2) „država članica identifikacije” znači država članica na čijem državnom području porezni obveznik ima sjedište poslovanja ili ako nema sjedište poslovanja u Zajednici, gdje ima stalni poslovni nastan.

Kada porezni obveznik nema sjedište poslovanja u Zajednici ali u njoj ima više od jednog stalnog poslovnog nastana, država članica identifikacije država je članica sa stalnim poslovnim nastanom u kojoj porezni obveznik prijavi primjenu posebnog programa. Ta odluka obvezuje poreznog obveznika u dotičnoj i dvijema narednim kalendarskim godinama.

Ako porezni obveznik nema ni sjedište poslovanja ni stalni poslovni nastan u Zajednici, država članica identifikacije država je članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje. Ako otprema ili prijevoz robe počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezuje poreznog obveznika tijekom predmetne i dvije naredne kalendarske godine.

- (3) „država članica potrošnje” znači jedno od sljedećeg:
 - (a) u slučaju isporuke usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.;
 - (b) u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe kupcu;
 - (c) u slučaju da isporuke robe obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2. pri čemu otprema ili prijevoz robe počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.”

(8) članak 369.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.b

Države članice dopuštaju upotrebu ove posebne odredbe sljedećim poreznim obveznicima:

- (a) poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;
- (b) poreznom obvezniku koji omogućuje te isporuke robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz isporučene robe počinje i završava u istoj državi članici;
- (c) poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje i isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik.

Ta posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge koje dotični porezni obveznik isporučuje u Zajednici.”;

(9) u članku 369.e točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako obavijesti da više ne obavlja isporuke robe i usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom;”;

(10) članak 369.f zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.f

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije za svako kalendarsko tromjesečje, neovisno o tome jesu li roba ili usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.”;

(11) u članku 369.g stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. U prijavi PDV-a navodi se PDV identifikacijski broj iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom koje se izvrše tijekom poreznog razdoblja:

- (a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;
- (b) isporuke robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici;
- (c) isporuke usluga.

Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 4. ovog članka.

2. Ako se roba otprema ili prevozi iz država članica koje nisu država članica identifikacije, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom za svaku državu članicu iz koje ta se roba otprema ili prevozi:

- (a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, osim one koju obavlja porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2.;
- (b) prodaju robe na daljinu i isporuke robe unutar Zajednice ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici i ako ih izvrši porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2.

U odnosu na isporuke iz točke (a) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni PDV identifikacijski broj ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka takva država članica.

U odnosu na isporuke iz točke (b) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni PDV identifikacijski broj ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka takva država članica, ako on postoji.

Prijava PDV-a uključuje informacije iz ovog stavka raščlanjene po državi članici potrošnje.”;

3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih pruža usluge, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za takve isporuke za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan, zajedno s pojedinačnim PDV identifikacijskim brojem ili referentnim poreznim brojem tog poslovnog nastana, raščlanjeno po državama članicama potrošnje.

- (12) u članku 369.zb stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice zahtijevaju da plaćanje PDV iz stavka 1. dospijeva mjesečno do isteka roka za plaćanje koji se primjenjuje na plaćanje uvozne carine.”

Članak 2.

1. Države članice najkasnije do 31. prosinca 2020. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2021.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Vijeće
Predsjednik*

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu isporuka robe ili usluga omogućenih upotrebom elektroničkih sučelja te posebnih odredaba za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹, a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

1. Direktiva Vijeća 2006/112/EZ² izmijenjena je Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455³ kojom je, među ostalim, područje primjene posebnih odredaba za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici prošireno na sve vrste usluga, kao i na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 uvedene su i određene odredbe koje se primjenjuju na porezne obveznike koji omogućuju isporuke robe ili usluga koje obavljaju drugi porezni obveznici upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo.

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

² Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

³ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

2. Detaljne odredbe za primjenu tih posebnih odredaba utvrđenih u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011⁴ trebalo bi ažurirati nakon proširenja njihova područja primjene.
3. Definicijama „prodaja robe na daljinu unutar Zajednice” i „prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja” iz Direktive 2006/112/EZ obuhvaćaju se i isporuke robe u slučajevima kad dobavljač neizravno sudjeluje u njihovoj isporuci ili prijevozu kupcu. Stoga je, kako bi se osigurala ispravna i jedinstvena primjena tih definicija u državama članicama i unaprijedila pravna sigurnost i za gospodarske subjekte i za porezne uprave, potrebno pojasniti i definirati značenje pojma „neizravno” u tom kontekstu.
4. Slično tome, kako bi se u državama članicama osigurala jedinstvena primjena odredaba koje se odnose na porezne obveznike koji omogućuju isporuku robe i usluga u Zajednici i kako bi se poboljšala pravna sigurnost za porezne obveznike koji su obveznici poreza na dodanu vrijednost (PDV) i za porezne uprave koje provode ta pravila, potrebno je dodatno definirati značenje pojma „omogućuje” i pojasniti kada se ne smatra da porezni obveznik omogućuje isporuku robe ili usluga upotrebom elektroničkog sučelja.
5. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena pravila o PDV-u potrebno je jasno definirati trenutak u kojem se može smatrati da je uplata kupca prihvaćena kako bi se utvrdilo u kojem se poreznom razdoblju moraju prijaviti isporuke koje obavljaju porezni obveznici koji omogućuju isporuku robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja ili svaki porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom za prodaju na daljinu robe iz trećih područja ili trećih zemalja.
6. Potrebno je odrediti koje bi se vrste informacija trebale čuvati u evidencijama poreznih obveznika koji omogućuju isporuke robe i usluga u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja. Pritom bi trebalo uzimati u obzir prirodu informacija koje su dostupne takvim poreznim obveznicima, njihovu važnost za porezne uprave i zahtjev da bi takvo računovodstvo i vođenje evidencije trebalo biti razmjerno kako bi se poštovali prava i obveze utvrđeni u Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća⁵.

⁴ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

⁵ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

7. Smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje određene isporuke robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja sam primio i isporučio robu i da je dužan platiti PDV na te isporuke. Važno je uzeti u obzir da takav porezni obveznik može ovisiti o točnosti informacija koje dostavljaju dobavljači koji prodaju robu upotrebom elektroničkog sučelja kako bi ispravno prijavio i platio obračunani iznos PDV-a. Stoga je razumno predvidjeti da se takav porezni obveznik ne smatra odgovornim za bilo koji iznos PDV-a koji premašuje PDV koji je prijavio i platio za te isporuke ako su informacije koje je primio pogrešne i ako može dokazati da to nije znao niti bi se moglo razumno očekivati da je to znao. Time bi se državama članicama trebalo omogućiti oslobađanje tih poreznih obveznika od dodatne obveze u pogledu PDV-a ako oni postupaju u dobroj vjeri.
8. Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje poreznih obveznika koji omogućuju određene isporuke robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja, primjereno je osloboditi ih tereta dokazivanja statusa prodavatelja i kupca. Stoga bi trebalo uvesti određene oborive pretpostavke prema kojima se dobavljači koji prodaju robu upotrebom tog elektroničkog sučelja smatraju poreznim obveznicima, a njihovi kupci osobama koje nisu porezni obveznici.
9. Kako bi se izbjegle nedoumice, potrebno je navesti da identifikacijski broj dodijeljen posredniku koji djeluje u ime i za račun poreznog obveznika koji se koristi programom za uvoz predstavlja odobrenje kojim mu se omogućuje da djeluje kao posrednik i da ga posrednik ne može upotrijebiti za prijavu PDV-a na oporezive transakcije koje obavlja sam.
10. Odredbu kojom se porezni obveznik koji se dobrovoljno prestane koristiti posebnom odredbom isključuje od toga da joj ponovno pristupi tijekom razdoblja od dva kalendarska tromjesečja države članice ne smatraju korisnom te se njome može dodatno opteretiti dotične porezne obveznike. Tu bi odredbu stoga trebalo ukloniti.
11. Kako bi se ograničio učinak promjene načina na koji treba izvršiti ispravke prethodnih prijava PDV-a u okviru posebne odredbe na informatičke sustave, poželjno je predvidjeti da se ispravci prijave PDV-a koji se odnose na porezno razdoblje koje prethodi datumu od kojeg države članice trebaju primjenjivati nacionalne mjere kako bi se uskladile s člancima 2. i 3. Direktive (EU) 2017/2455 trebaju izvršiti izmjenama te prijave. Osim toga, budući da će se za porezna razdoblja nakon 1. siječnja 2021. ispravci prethodnih prijava PDV-a morati podnijeti u naknadnoj prijavi, porezni obveznici isključeni iz posebnih odredaba neće više moći podnositi ispravke u naknadnoj prijavi. Stoga je potrebno predvidjeti da bi se takvi ispravci trebali rješavati izravno s poreznim tijelima dotičnih država članica potrošnje.
12. Budući da se ime kupca mora čuvati u evidenciji poreznog obveznika koji se koristi posebnom odredbom samo ako je poznato tom poreznom obvezniku i nije potrebno za određivanje države članice u kojoj isporuka podliježe PDV-u, a moglo bi dovesti do pitanja u vezi sa zaštitom osobnih podataka, više nije potrebno navoditi ime kupca u evidenciji koju vodi porezni obveznik koji se koristi posebnom odredbom. Međutim, kako bi se olakšala kontrola isporuka robe obuhvaćenih posebnom odredbom, potrebno je u informacije koje čuvaju porezni obveznici uključiti informacije o povratu robe te broju pošiljke ili transakcije.

- (13) Kako bi se osigurala usklađenost između posebnih odredaba za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz, s jedne strane, i carinskih odredaba koje se odnose na odgodu plaćanja carine, s druge strane, i kako bi se zajamčilo pravilno izvršenje plaćanja PDV-a na uvoz kada se upotrebljavaju te odredbe, trebalo bi navesti da bi mjesečno plaćanje PDV-a na uvoz u okviru posebnih odredaba moglo biti podložno uobičajenim uvjetima koji se primjenjuju u skladu s carinskim pravom u svrhu odobravanja odgode plaćanja uvozne carine. Nadalje, trebalo bi odrediti da se primjenom posebnih odredaba države članice ne obvezuje da zahtijevaju od osobe koja prijavljuje robu carini da ima ovlaštenje osobe kojoj je roba namijenjena da u njezino ime prijavljuje robu carini.

14. Provedbenu uredbu (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 mijenja se kako slijedi:

1. poglavlje IV. mijenja se kako slijedi:
 - (a) naslov poglavlja IV. zamjenjuje se sljedećim:

„OPOREZIVE TRANSAKCIJE

(GLAVA IV. DIREKTIVE 2006/112/EZ)

ODJELJAK 1.

Isporuka robe

(članci od 14. do 19. Direktive 2006/112/EZ)”;

- (b) umeću se sljedeći članci 5.a, 5.b, 5.c i 5.d:

„Članak 5.a

Za potrebe primjene članka 14. stavka 4. Direktive 2006/112/EZ smatra se da je robu otpremio ili prevezao dobavljač ili da je to obavljeno u njegovo ime, među ostalim i ako dobavljač neizravno sudjeluje u otpremi ili prijevozu robe, osobito u sljedećim slučajevima:

- (a) ako dobavljač otpremu ili prijevoz robe daje u podugovor trećoj strani koja robu dostavlja kupcu;
- (b) ako otpremu ili prijevoz robe obavlja treća strana, ali dobavljač snosi potpunu ili djelomičnu odgovornost za dostavu robe kupcu;
- (c) ako dobavljač izdaje račun i naplaćuje naknade za prijevoz od kupca i zatim ih uplaćuje trećoj strani koja će organizirati otpremu ili prijevoz robe;
- (d) ako dobavljač na bilo koji način kupcu promiče usluge dostave koje pruža treća strana, uspostavlja kontakt između kupca i treće strane ili na drugi način trećoj strani pruža informacije potrebne za dostavu robe potrošaču.

Međutim, ne smatra se da je robu otpremio ili prevezao dobavljač ili da je to obavljeno u njegovo ime ako kupac sam prevozi robu ili ako kupac organizira dostavu robe s trećom stranom, a dobavljač ne sudjeluje izravno ili neizravno u obavljanju otpreme ili prijevoza te robe odnosno u pomoći s organizacijom.

Članak 5.b

Za potrebe primjene članka 14.a Direktive 2006/112/EZ pojam „omogućuje” znači upotrebu elektroničkog sučelja kako bi se kupcu i dobavljaču [...] koji nudi robu na prodaju upotrebom elektroničkog sučelja omogućila [...] uspostava kontakta koji rezultira isporukom robe upotrebom tog elektroničkog sučelja.

Međutim, porezni obveznik ne omogućuje isporuku robe ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta prema kojima se obavlja isporuka;
- (b) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršenu uplatu;
- (c) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe.

Članak 14.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji samo pruža bilo što od sljedećeg:

- (a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku robe;
- (b) navođenje ili oglašavanje robe;

- (c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se roba nudi na prodaju bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

Članak 5.c

Za potrebe primjene članka 14.a Direktive 2006/112/EZ porezni obveznik za kojeg se smatra da je sam primio i isporučio robu nije odgovoran za plaćanje PDV-a u iznosu većem od PDV-a koji je prijavio i platio za te isporuke ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) porezni obveznik za točnu prijavu i plaćanje PDV-a na te isporuke ovisi o informacijama koje mu pružaju dobavljači koji prodaju robu upotrebom elektroničkog sučelja ili koje mu pružaju druge treće strane;
- (b) informacije iz točke (a) su pogrešne;
- (c) porezni obveznik može dokazati da nije znao i da se nije moglo razumno očekivati da zna da su te informacije netočne.

Članak 5.d

Osim ako raspolaže suprotnim informacijama, porezni obveznik za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu na temelju članka 14.a Direktive 2006/112/EZ smatra da:

- (a) osoba koja prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja porezni je obveznik;
- (b) osoba koja kupuje tu robu nije porezni obveznik.
- (c) prije članka 6. umeće se sljedeći naslov:

„ODJELJAK 2.

Isporuka usluga

(članci od 24. do 29. Direktive 2006/112/EZ)”;

2. briše se članak 14.;
3. umeće se sljedeće poglavlje V.a:

„POGLAVLJE V.a

OPOREZIVI DOGAĐAJ I OBVEZA OBRAČUNA PDV-a

(GLAVA VI. DIREKTIVE 2006/112/EZ)

Članak 41.a

Za potrebe primjene članka 66.a Direktive 2006/112/EZ trenutak prihvatanja uplate znači trenutak kad dobavljač koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja primi potvrdu o uplati, poruku o odobrenju uplate ili preuzetu obvezu za plaćanje od kupca, ovisno o tome što prije nastupi, ili kada je navedeno primljeno u njegovo ime, bez obzira na to kada je izvršena stvarna uplata.”;

4. u poglavlju X. umeće se sljedeći odjeljak 1.a:

„ODJELJAK 1.a

Računovodstvo

(članci od 241. do 249. Direktive 2006/112/EZ)

Članak 54.b

1. Za potrebe primjene članka 242.a Direktive 2006/112/EZ pojam „omogućuje” znači upotrebu elektroničkog sučelja kako bi se i kupcu i dobavljaču koji nudi usluge ili robu na prodaju upotrebom elektroničkog sučelja omogućila uspostava kontakta koji rezultira isporukom robe ili usluga upotrebom tog elektroničkog sučelja [...].

Međutim, pojam „omogućuje” ne obuhvaća isporuku robe ili usluga ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta prema kojima se obavlja isporuka;
- (b) porezni obveznik niti izravno niti neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršenu uplatu;
- (c) porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe ili u isporuci usluga.

2. Za potrebe primjene članka 242.a Direktive 2006/112/EZ, pojam „omogućuje” ne obuhvaća slučajeve u kojima porezni obveznik pruža samo jedno od sljedećeg:

- (a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku;
- (b) navođenje ili oglašavanje roba ili usluga;
- (c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se roba ili usluge nude na prodaju bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

Članak 54.c

1. Porezni obveznik iz članka 242.a Direktive 2006/112/EZ vodi sljedeće evidencije u odnosu na isporuke ako se smatra da je sam primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ ili ako sudjeluje u isporuci elektronički isporučenih usluga pri čemu se pretpostavlja da djeluje u svoje ime u skladu s člankom 9.a ove Uredbe:

- (a) evidencije iz članka 63.c ove Uredbe ako je porezni obveznik odabrao primjenu jedne od posebnih odredaba iz glave XII. poglavlja 6. Direktive 2006/112/EZ;
- (b) evidencije iz članka 242. Direktive 2006/112/EZ ako porezni obveznik nije odabrao primjenu jedne od posebnih odredaba iz glave XII. poglavlja 6. Direktive 2006/112/EZ.

2. Porezni obveznik iz članka 242.a Direktive 2006/112/EZ čuva sljedeće informacije u pogledu isporuka koje nisu navedene u stavku 1.:

- (a) ime, poštansku adresu i adresu e-pošte ili internetske stranice dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće ako mu je poznato:
 - i. PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj dobavljača;
 - ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača;

- (b) opis robe, njezinu vrijednost, mjesta na kojima završava otprema ili prijevoz robe zajedno s vremenom isporuke i, ako je poznat, brojem narudžbe ili jedinstvenim brojem transakcije;
 - (c) opis usluga, njihovu vrijednost, informacije za utvrđivanje mjesta isporuke i vremena isporuke te, ako je poznat, broj narudžbe ili jedinstveni broj transakcije”;
5. u poglavlju XI. odjeljak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 2.

Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu

(članci od 358. do 369.x Direktive 2006/112/EZ)

Pododjeljak 1.

Definicije

Članak 57.a

Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeće definicije:

- 1. „odredba za ne-Uniju” znači posebna odredba za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan unutar Zajednice, kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 2. Direktive 2006/112/EZ;
- 2. „odredba za Uniju” znači posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za isporuke robe unutar države članice upotrebom elektroničkih sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji imaju poslovni nastan unutar Zajednice, ali nemaju poslovni nastan u državi članici potrošnje, kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. Direktive 2006/112/EZ;
- 3. „program za uvoz” znači posebna odredba za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja, kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive 2006/112/EZ;
- 4. „posebna odredba” znači, ovisno o kontekstu, „odredba za ne-Uniju”, „odredba za Uniju” ili „program za uvoz”;

5. „porezni obveznik” znači porezni obveznik iz članka 359. Direktive 2006/112/EZ kojem je dopušteno korištenje odredbom za ne-Uniju, porezni obveznik iz članka 369.b te direktive kojem je dopušteno korištenje odredbom za Uniju ili porezni obveznik iz članka 369.m te direktive kojem je dopušteno korištenje programom za uvoz;
6. „posrednik” znači osoba definirana u članku 369.l točki 2. Direktive 2006/112/EZ.

Pododjeljak 2.

Primjena odredbe za Uniju

Članak 57.b

(izbrisano)

Pododjeljak 3.

Područje primjene odredbe za Uniju

Članak 57.c

Odredba za Uniju ne primjenjuje se na usluge koje se isporučuju u državi članici u kojoj porezni obveznik ima sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan. Isporuka tih usluga prijavljuje se nadležnim poreznim tijelima te države članice u prijavi PDV-a kako je propisano člankom 250. Direktive 2006/112/EZ.

Pododjeljak 4.

Identifikacija

Članak 57.d

1. Ako porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da se namjerava koristiti odredbom za ne-Uniju ili odredbom za Uniju, ta se posebna odredba primjenjuje od prvog dana sljedećeg kalendarskog tromjesečja.

Međutim, ako se prva isporuka robe ili usluga koju će obuhvatiti odredba za ne-Uniju ili odredba za Uniju izvrši prije tog datuma, tada se posebna odredba primjenjuje od datuma te prve isporuke pod uvjetom da porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije o početku svojih aktivnosti obuhvaćenih tom odredbom najkasnije desetog dana mjeseca koji slijedi nakon te prve isporuke.

2. Ako porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime obavijesti državu članicu identifikacije da se namjerava koristiti programom za uvoz, ta se posebna odredba primjenjuje od dana kada je poreznom obvezniku ili posredniku dodijeljen pojedinačni PDV identifikacijski broj za program za uvoz, kako je utvrđeno u članku 369.q stavcima 1. i 3. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 57.e

Država članica identifikacije identificira poreznog obveznika koji se koristi odredbom za Uniju na temelju njegova PDV identifikacijskog broja iz članaka 214. i 215. Direktive 2006/112/EZ.

Pojedinačni identifikacijski broj dodijeljen posredniku u skladu s člankom 369.q stavkom 2. Direktive 2006/112/EZ omogućuje mu da djeluje kao posrednik u ime poreznih obveznika koji se koriste programom za uvoz. Međutim, posrednik ne može upotrijebiti taj broj za prijavu PDV-a na oporezive transakcije.

Članak 57.f

1. Ako porezni obveznik koji se koristi odredbom za Uniju prestane ispunjavati uvjete iz definicije utvrđene u članku 369.a točki 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je bio prethodno identificiran prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik i dalje ispunjava uvjete za korištenje tom posebnom odredbom, navodi državu članicu u kojoj ima sjedište poslovanja ili, ako se njegovo sjedište poslovanja ne nalazi unutar Zajednice, državu članicu u kojoj ima stalni poslovni nastan kao novu državu članicu identifikacije kako bi se nastavio koristiti tom odredbom. Ako porezni obveznik koji se koristi odredbom za Uniju za isporuku robe nema poslovni nastan u Zajednici, kao novu državu članicu identifikacije navodi državu članicu iz koje otprema ili prevozi robu.

Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom, ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik prestane imati sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je prethodno navedena kao država članica identifikacije ili od datuma na koji taj porezni obveznik prestane otpremati ili prevoziti robu iz te države članice.

2. Ako porezni obveznik koji se koristi programom za uvoz ili posrednik koji djeluje u njegovo ime prestane ispunjavati uvjete utvrđene u članku 369.l drugom stavku točki 3. podtočkama od (b) do (e) Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je identificiran porezni obveznik ili njegov posrednik prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik ili njegov posrednik i dalje ispunjava uvjete za korištenjem tom posebnom odredbom, navodi državu članicu u kojoj ima sjedište poslovanja ili, ako se njegovo sjedište poslovanja ne nalazi unutar Zajednice, državu članicu u kojoj ima stalni poslovni nastan kao novu državu članicu identifikacije kako bi nastavio koristiti se tom odredbom.

U slučaju promjene države članice identifikacije u skladu s drugim podstavkom ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik ili njegov posrednik prestane imati sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je bila prethodno navedena kao država članica identifikacije.

Članak 57.g

1. Porezni obveznik koji se koristi odredbom za ne-Uniju ili odredbom za Uniju ima pravo prestati koristiti se tim posebnim odredbama neovisno o tome isporučuje li i dalje robu ili usluge koje se mogu obuhvatiti tim posebnim odredbama. Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka kalendarskog tromjesečja koje prethodi kalendarskom tromjesečju u kojem se namjerava prestati koristiti tom odredbom. Prestanak korištenja proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg kalendarskog tromjesečja.

Obveze u pogledu PDV-a na isporuke robe ili usluga koje nastanu nakon datuma na koji je prestanak primjene stupio na snagu podmiruju se izravno poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

2. Porezni obveznik koji se koristi programom za uvoz može prestati koristiti se tom odredbom neovisno o tome nastavlja li obavljati prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime obavješćuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem namjerava prestati koristiti se tom odredbom. Prestanak korištenja proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg mjeseca i poreznom se obvezniku više ne dopušta da se koristi odredbom za isporuke izvršene od tog dana.

Pododjeljak 5.

Obveze izvješćivanja

Članak 57.h

1. Najkasnije desetog dana sljedećeg mjeseca porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime elektroničkim putem obavješćuje državu članicu identifikacije o bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) prestanku svojih aktivnosti koje su obuhvaćene posebnom odredbom;
- (b) svim promjenama svojih aktivnosti koje su obuhvaćene posebnom odredbom zbog kojih više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu te posebne odredbe;
- (c) svim promjenama informacija koje je prethodno dostavio državi članici identifikacije.

2. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime najkasnije desetog dana mjeseca nakon te promjene o njoj obavješćuje obje relevantne države članice. Novoj državi članici identifikacije dostavlja podatke o registraciji koji se zahtijevaju kada porezni obveznik prvi put upotrijebi posebnu odredbu.

Pododjeljak 6.

Isključenje

Članak 58.

1. Ako porezni obveznik koji se koristi jednom od posebnih odredaba ispunjava jedan ili više kriterija za isključenje utvrđenih u članku 369.e ili za brisanje iz identifikacijskog registra utvrđenih u članku 363. ili članku 369.r stavcima 1. i 3. Direktive 2006/112/EZ, država članica identifikacije isključuje tog poreznog obveznika iz te odredbe.

Samo država članica identifikacije može isključiti poreznog obveznika iz jedne od posebnih odredaba.

Država članica identifikacije odluku o isključenju ili brisanju temelji na svim raspoloživim informacijama, uključujući one koje su joj dostavile druge države članice.

2. Isključenje poreznog obveznika iz odredbe za ne-Uniju ili odredbe za Uniju proizvodi učinke od prvog dana kalendarskog tromjesečja nakon dana kada je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju. Ako je, međutim, isključenje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana ili mjesta iz kojeg počinje isporuka ili prijevoz robe, ono proizvodi učinke od datuma navedene promjene.

3. Isključenje poreznog obveznika iz programa za uvoz proizvodi učinke od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon dana kada je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju, osim u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je isključenje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, ono proizvodi učinke od datuma te promjene;
- (b) ako je isključenje posljedica njegova kontinuiranog nepridržavanja pravila te odredbe, isključenje proizvodi učinke sljedećeg dana od dana kada je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju.

4. Osim u slučaju obuhvaćenom stavkom 3. točkom (b), pojedinačni PDV identifikacijski broj dodijeljen za upotrebu u okviru programa za uvoz ostaje valjan tijekom razdoblja koje je potrebno za uvoz robe koja je isporučena prije datuma isključenja, ali koje ne smije biti dulje od dva mjeseca od tog datuma.

5. Ako posrednik ispunjava jedan od kriterija za brisanje utvrđenih u članku 369.r stavku 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica identifikacije briše tog posrednika iz identifikacijskog registra i isključuje porezne obveznike koje taj posrednik zastupa iz programa za uvoz.

Samo država članica identifikacije može izbrisati posrednika iz identifikacijskog registra.

Država članica identifikacije odluku o brisanju temelji na svim dostupnim informacijama, uključujući one koje su joj dostavile druge države članice.

Brisanje posrednika iz identifikacijskog registra proizvodi učinke od prvog dana mjeseca nakon dana kada je posredniku elektroničkim putem poslana odluka o brisanju, osim u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je brisanje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, ono proizvodi učinke od datuma te promjene;
- (b) ako je brisanje posrednika posljedica njegova kontinuiranog nepridržavanja pravila programa za uvoz, brisanje proizvodi učinke sljedećeg dana od dana kada je posredniku i poreznom obvezniku kojeg on zastupa elektroničkim putem poslana odluka o isključenju.

Članak 58.a

Ako se porezni obveznik koristi posebnom odredbom, a u razdoblju od dvije godine nije isporučio nikakvu robu ni usluge obuhvaćene tom odredbom u bilo kojoj državi članici potrošnje, smatra se da su prestale njegove oporezive aktivnosti u smislu članka 363. točke (b), članka 369.e točke (b), članka 369.r stavka 1. točke (b) ili članka 369.r stavka 3. točke (b) Direktive 2006/112/EZ. Taj prestanak ne sprječava ga da se ponovno koristi bilo kojom posebnom odredbom ako ponovno pokrene aktivnosti obuhvaćene bilo kojom od posebnih odredaba.

Članak 58.b

1. Ako je porezni obveznik isključen iz jedne od posebnih odredaba zbog kontinuiranog nepridržavanja pravila koja se odnose na tu odredbu, navedeni porezni obveznik ostaje isključen iz svih posebnih odredaba u bilo kojoj državi članici u razdoblju od dvije godine od razdoblja prijave tijekom kojeg je bio isključen.

Međutim, prvi se podstavak ne primjenjuje u odnosu na program za uvoz ako je do isključenja došlo jer se posrednik koji djeluje u ime poreznog obveznika kontinuirano nije pridržavao pravila.

Ako je posrednik izbrisan iz identifikacijskog registra zbog kontinuiranog nepridržavanja pravila programa za uvoz, ne dopušta mu se da djeluje kao posrednik tijekom dvije godine nakon mjeseca u kojem je izbrisan iz tog registra.

2. Smatra se da se porezni obveznik ili posrednik kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na neku od posebnih odredaba u smislu članka 363. točke (d), članka 369.e točke (d), članka 369.r stavka 1. točke (d), članka 369.r stavka 2. točke (c) ili članka 369.r stavka 3. točke (d) Direktive 2006/112/EZ barem u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 60.a uputila njemu ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a prijava PDV-a nije podnesena za svako od tih razdoblja u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika;
- (b) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 63.a uputila njemu ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a ni on ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu uplatili cijeli iznos prijavljenog PDV-a za svako od tih razdoblja prijave u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika, osim ako je preostali neplaćeni iznos manji od 100 EUR za svako razdoblje prijave;
- (c) ako nakon zahtjeva države članice identifikacije i jedan mjesec nakon što im je ta država poslala naknadni podsjetnik ni on ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu u elektroničkom obliku dostavili evidenciju iz članaka 369., 369.k i 369.x Direktive 2006/112/EZ.

Članak 58.c

Porezni obveznik koji je isključen iz odredbe za ne-Uniju ili odredbe za Uniju sve obveze u pogledu PDV-a u odnosu na isporuke robe i usluga nakon datuma kada je isključenje počelo proizvoditi učinke rješava izravno s poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

Pododjeljak 7.

Prijava PDV-a

Članak 59.

1. Svako razdoblje prijave u smislu članka 364., članka 369.f ili članka 369.s Direktive 2006/112/EZ smatra se zasebnim razdobljem prijave.

2. Ako se u skladu s člankom 57.d stavkom 1. drugim podstavkom odredba za ne-Uniju ili odredba za Uniju primjenjuje od datuma prve isporuke, porezni obveznik podnosi zasebnu prijavu PDV-a za kalendarsko tromjesečje u kojem je izvršena prva isporuka.

3. Ako je porezni obveznik tijekom razdoblja prijave registriran za odredbu za ne-Uniju ili odredbu za Uniju, podnosi prijave PDV-a i doznačuje odgovarajuće uplate državi članici identifikacije za svaku od odredaba za obavljene isporuke i razdoblja obuhvaćena odgovarajućom odredbom.

4. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f nakon prvog dana dotičnog razdoblja prijave, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijave PDV-a i doznačuje odgovarajuće uplate i prethodnoj i novoj državi članici identifikacije za isporuke izvršene tijekom odgovarajućih razdoblja u kojima su te države članice bile države članice identifikacije.

Članak 59.a

Ako porezni obveznik koji se koristi posebnom odredbom tijekom razdoblja prijave nije isporučio ni robu ni usluge obuhvaćene tom odredbom u bilo kojoj državi članici potrošnje i ne mora provesti ispravke prethodnih prijava, on ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a u kojoj navodi da tijekom dotičnog razdoblja nisu izvršene nikakve isporuke (prijava nultog PDV-a).

Članak 60.

Iznosi u prijavama PDV-a koje se podnose u okviru posebnih odredaba ne zaokružuju se na najbližu višu ili nižu cijelu novčanu jedinicu. Prijavljuje se i doznačuje točan iznos PDV-a.

Članak 60.a

Porezne obveznike ili posrednike koji djeluju u njihovo ime koji nisu podnijeli prijavu PDV-a u skladu s člankom 364., člankom 369.f ili člankom 369.s Direktive 2006/112/EZ država članica identifikacije elektroničkim putem podsjeća na obvezu da podnesu takvu prijavu. Država članica identifikacije podsjetnik šalje deseti dan od dana kada je prijava trebala biti podnesena te elektroničkim putem obavješćuje druge države članice o poslanom podsjetniku.

Za sve daljnje podsjetnike i korake poduzete radi utvrđivanja i ubiranja PDV-a odgovorna je dotična država članica potrošnje.

Neovisno o svim izdanim podsjetnicima i poduzetim koracima države članice potrošnje porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije.

Članak 61.

1. Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja do posljednjeg razdoblja prijave u 2020. i uključujući to razdoblje provode se nakon podnošenja te prijave isključivo izmjenama te prijave, a ne prilagodbama naknadnih prijavi.

Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja počevši od prvog razdoblja prijave u 2021. provode se nakon njezina podnošenja samo prilagodbama u naknadnoj prijavi.

2. Izmjene iz stavka 1. podnose se elektroničkim putem državi članici identifikacije u roku od tri godine od datuma kada je trebala biti podnesena prvotna prijava.

To, međutim, ne utječe na pravila države članice potrošnje koja se odnose na utvrđivanja i izmjene.

Članak 61.a

1. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi svoju konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijavi i doznajuće sve odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku prestanka, isključenja ili promjene ako:

- (a) prestane koristiti se jednom od posebnih odredaba;
- (b) bude isključen iz sustava korištenja jednom od posebnih odredaba;
- (c) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijavi koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

2. Posrednik za sve porezne obveznike u čije ime djeluje podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijavi te doznajuće odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u vrijeme brisanja ili promjene u slučaju da:

- (a) izbrisan je iz identifikacijskog registra;
- (b) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f stavkom 2.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijavi koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

Pododjeljak 7.a

Program za uvoz – oporezivi događaj

Članak 61.b

Za potrebe primjene članka 369.n Direktive 2006/112/EZ trenutak prihvaćanja uplate znači trenutak kada porezni obveznik koji se koristi programom za uvoz primi potvrdu o uplati, poruku o odobrenju uplate ili preuzetu obvezu za plaćanje od kupca, ovisno o tome što prije nastupi, ili kada je navedeno primljeno u njegovo ime, bez obzira na to kada je izvršena stvarna uplata.

Pododjeljak 8.

Valuta

Članak 61.c

Ako država članica identifikacije čija valuta nije euro odluči da se prijave PDV-a podnose u njezinoj nacionalnoj valuti, ta se odluka odnosi na sve prijave PDV-a svih poreznih obveznika koji se koriste posebnim odredbama.

Pododjeljak 9.

Plaćanja

Članak 62.

Ne dovodeći u pitanje članak 63.a treći podstavak ni članak 63.b, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime sve uplate doznaju državni članici identifikacije.

Uplate PDV-a koje porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime doznači u skladu s člankom 367., člankom 369.i ili člankom 369.v Direktive 2006/112/EZ odnose se isključivo na prijavu PDV-a podnesenu u skladu s člankom 364., člankom 369.f ili člankom 369.s te direktive. Sve naknadne prilagodbe uplaćenih iznosa porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime izvršava isključivo upućivanjem na tu prijavu i ne smije ih prenijeti u drugu prijavu niti prilagoditi u nekoj od naknadnih prijava. Pri svakoj se uplati navodi broj dotične prijave.

Članak 63.

Država članica identifikacije koja primi uplatu veću od iznosa koji je prikazan u prijavi PDV-a podnesenoj u skladu s člankom 364., člankom 369.f ili člankom 369.s Direktive 2006/112/EZ izvršava izravan povrat preplaćenog iznosa dotičnom poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime.

Ako država članica identifikacije zaprimi iznos na temelju prijave PDV-a za koju se naknadno utvrdi da je netočna, a ta je država članica već raspodijelila navedeni iznos državam članicama potrošnje, svaka od tih država članica potrošnje izvršava izravan povrat odgovarajućeg dijela preplaćenog iznosa poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime.

Međutim, ako se preplate odnose na razdoblja do posljednjeg razdoblja prijave 2018. i uključujući to razdoblje, država članica identifikacije izvršava povrat odgovarajućeg dijela iznosa koji je zadržala u skladu s člankom 46. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 904/2010, a država članica potrošnje izvršava povrat iznosa preplate umanjen za iznos povrata države članice identifikacije.

Država članica potrošnje elektroničkim putem obavješćuje državu članicu identifikacije o iznosu navedenih povrata.

Članak 63.a

Ako porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnese prijavu PDV-a u skladu s člankom 364., člankom 369.f ili člankom 369.s Direktive 2006/112/EZ, ali ne doznači uplatu ili uplati manji iznos od onoga koji je utvrđen prijavom, država članica identifikacije poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime deseti dan nakon dana do kojeg je plaćanje trebalo biti doznačeno u skladu s člankom 367., člankom 369.i ili člankom 369.v Direktive 2006/112/EZ elektroničkim putem podsjeća na dospjeli iznos PDV-a.

Država članica identifikacije elektroničkim putem obavješćuje državu članice potrošnje o poslanom podsjetniku.

Za sve daljnje podsjetnike i korake poduzete s ciljem ubiranja PDV-a nadležna je dotična država članica potrošnje. Ako država članica potrošnje izda takve naknadne podsjetnike, odgovarajući PDV uplaćuje se toj državi članici.

Država članica potrošnje elektroničkim putem obavješćuje državu članicu identifikacije o izdanom podsjetniku.

Članak 63.b

Ako prijava PDV-a nije podnesena ili je podnesena prekasno ili ako je podnesena nepotpuna ili netočna prijava te ako uplata PDV-a kasni, sve kamate, novčane kazne ili druge troškove obračunava i utvrđuje država članica potrošnje. Porezni obveznik takve kamate, novčane kazne ili druge troškove plaća izravno državi članici potrošnje.

Pododjeljak 10.

Evidencija

Članak 63.c

1. Kako bi se smatrala dovoljno detaljnom u smislu članaka 369. i 369.k Direktive 2006/112/EZ, evidencija koju vodi porezni obveznik sadržava sljedeće informacije:

- (a) državu članicu potrošnje u koju se roba ili usluge isporučuju;
- (b) vrstu usluga ili opis i količinu isporučene robe;
- (c) datum isporuke robe ili usluga;
- (d) poreznu osnovicu uz naznaku upotrijebljene valute;
- (e) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;
- (f) primijenjenu stopu PDV-a;
- (g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz naznaku upotrijebljene valute;
- (h) datum i iznos zaprimljenih uplata;
- (i) sve predujme uplaćene prije isporuke robe ili usluga;
- (j) ako je izdana faktura, informacije koje ona sadržava;
- (k) kada su posrijedi usluge, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje kupac ima poslovni nastan ili stalnu adresu ili uobičajeno boravište te, kada je posrijedi roba, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava;
- (l) bilo kakav dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a.

2. Kako bi se smatrala dovoljno detaljnom u smislu članka 369.x Direktive 2006/112/EZ, evidencija koju vodi porezni obveznik sadržava sljedeće informacije:

- (a) državu članicu potrošnje u koju se roba isporučuje;
- (b) opis i količinu isporučene robe;
- (c) datum isporuke robe;
- (d) poreznu osnovicu uz naznaku upotrijebljene valute;
- (e) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;
- (f) primijenjenu stopu PDV-a;
- (g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz naznaku upotrijebljene valute;
- (h) datum i iznos zaprimljenih uplata;
- (i) ako je izdana faktura, informacije koje ona sadržava;
- (j) informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava;
- (k) dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a;
- (l) broj narudžbe ili jedinstveni broj transakcije;
- (m) jedinstveni broj pošiljke ako je taj porezni obveznik izravno uključen u dostavu.

3. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime informacije iz stavaka 1. i 2. evidentira tako da ih može bez odgode dostaviti elektroničkim putem za svaku pojedinu isporučenu robu ili uslugu zasebno.

Ako se poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime zatražilo da elektroničkim putem podnese evidenciju iz članaka 369., 369.k i 369.x Direktive 2006/112/EZ i ako je nije podnio u roku od 20 dana od datuma zahtjeva, država članica identifikacije podsjeća poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime da podnese tu evidenciju. Država članica identifikacije elektroničkim putem obavještuje države članice potrošnje o poslanom podsjetniku.”

Pododjeljak 11.

Posebne odredbe za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz

Članak 63.d

Primjena mjesečnog plaćanja PDV-a na uvoz u skladu s posebnim odredbama za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz iz glave XII. poglavlja 7. Direktive 2006/112/EZ može biti podložno uvjetima koji se primjenjuju za odgodu plaćanja carine u skladu s Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije⁶.

U svrhu primjene posebnih odredaba države članice mogu smatrati da je uvjet „prijavljuje robu carini za račun osobe kojoj je roba namijenjena” ispunjen ako osoba koja prijavljuje robu carini izjavi svoju namjeru da upotrijebi posebnu odredbu i naplati PDV od osobe kojoj je roba namijenjena.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2021.

Međutim, države članice dopuštaju poreznim obveznicima i posrednicima koji djeluju u njihovo ime da podnesu informacije koje se zahtijevaju na temelju članaka 360., 369.c ili 369.o Direktive 2006/112/EZ za registraciju u okviru posebnih odredaba od 1. listopada 2020.

⁶ SL L 269, 10.10.2013., str. 1.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće
Predsjednik
